

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НПУ імені М. П. Драгоманова
Інститут іноземної філології**

ПРОГРАМА

Вступного фахового випробування

з дисципліни „італійська мова”

Для абітурієнтів, які вступають до

НПУ імені М.П. Драгоманова у 2010 році

для здобуття ОКР „Магістр”

на базі здобутого ОКР „Бакалавр, Спеціаліст”

Київ-2010

ЗМІСТ	
ВСТУП.....	4
I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА.....	6
1.1. Вимоги до проведення магістерського іспиту.....	6
1.2. Порядок проведення магістерського іспиту.....	7
1.3. Структура магістерського іспиту.....	8
1.4. Критерії оцінювання відповідей здобувачів.....	9
II. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ІНОЗЕМНА МОВА».....	12
2.1. Зміст навчання за видами мовленнєвої діяльності.....	12
2.1.1. Граматика.....	12
2.1.2. Письмо.....	15
2.1.3. Фонетика.....	15
2.1.4. Лексика.....	15
2.1.5. Говоріння.....	16
2.1.6. Аудіювання.....	16
2.1.7. Читання та переклад.....	16
III. ЗМІСТ ІСПИТУ.....	18
3.1. Написання лексико-граматичного тесту за професійним спрямуванням.....	19
3.1.1. Зразки лексико-граматичних тестів з італійської мови.....	20
3.2. Написання та захист реферату з іноземної мови за професійним спрямуванням.....	25
3.2.1. Методичні рекомендації до написання рефератів іноземною мовою.....	27
3.2.2. Захист реферату.....	30
3.3. Читання тексту. Вибірковий переклад тексту. Орієнтовний план переказу тексту.....	30
3.3.1. Зразки текстів для читання.....	33
3.4. Зразки оформлення екзаменаційних білетів.....	41
ДОДАТКИ.....	43
СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ.....	48

I. Пояснювальна записка

Розробники програми вступного іспиту з іноземної мови (Італійська, німецька, французька) [22] користувалися навчальними цілями, які відповідають конкретним професійним потребам студентів зі спеціальностей **8.0220204 «Музична педагогіка та виховання»** та **8.020202 «Хореографія»**. Тому тексти для читання, теми рефератів адаптовано відповідно даних спеціальностей, а лексико - граматичні тести конкретизовано відповідно професійних контекстів.

Таким чином студенти зі спеціальностей «Музична педагогіка та виховання», «Хореографія» повинні бути здатними діяти в межах сфер і ситуацій, пов'язаних з мистецтвом, культурою, викладацькою діяльністю (тобто спілкуватися з колегами по творчості, брати участь у виставах, концертах, вести викладацьку діяльність, готувати до участі в міжнародних конкурсах вихованців, приймати участь у відповідних міжнародних конкурсах, майстер-класах, форумах, конференціях).

Вступний іспит з італійської мови до магістратури зі спеціальностей 8.0220204 «Музична педагогіка та виховання» та 8.020202 «Хореографія» має на меті визначення рівня підготовки вступника в галузі іноземних мов (італійської мови). Складання вступного іспиту з італійської мови є обов'язковим для вступу до магістратури.

Для успішного складання іспиту вступнику треба продемонструвати практичні навички володіння італійською мовою.

Запропонована програма складання вступного іспиту до магістратури з італійської мови складається з трьох складових : написання лексико-граматичних тестів; читання, вибіркового переклад тексту, переказ тексту; написання реферату за професійним спрямуванням італійською мовою.

1.1 Вимоги до проведення вступного іспиту до магістратури з італійської мови.

Вступний іспит з італійської мови передбачає перевірити :

- рівень сформованості у вступників загальної іншомовної комунікативної компетенції за видами мовленнєвої діяльності (говоріння, письмо, аудіювання, читання);
- рівень сформованості професійно орієнтованої комунікативної компетенції;
- рівень сформованості дослідницької компетентності (написання та захист реферату італійською мовою).

Для проведення вступного іспиту до магістратури з італійської мови і захисту реферату створюється державна комісія у складі голови та членів комісії (екзаменаторів з викладання іноземних мов).

Комісія створюється щорічно за наказом ректора і діє протягом календарного року.

До складання вступного іспиту до магістратури допускаються вступники, які виконали у повному обсязі навчальну програму і отримали диплом бакалавра.

Вступний іспит до магістратури проводиться українською та італійською мовами.

Допуск до вступного іспиту до магістратури здійснюється за наказом ректора або проректора університету.

Якщо вступник отримав незадовільну оцінку, повторне складання іспиту протягом поточної сесії забороняється. Рішення екзаменаційної комісії може бути оскаржене вступником у терміни, встановлені приймальною комісією.

Іноземні громадяни складають вступний іспит до магістратури з іноземної мови на загальних підставах.

На вступному іспиті др. Магістратури вступники повинні показати глибокі знання з італійської мови. Відповіді вступників повинні підтвердити повноту їх знань, продемонструвати діапазон володіння італійською мовою, уміння аналізувати та систематизувати фахову літературу, виявити дослідницькі уміння.

1.2 Порядок проведення вступного іспиту до магістратури.

Вступний іспит до магістратури з італійської мови для вступників проводиться за програмою з кожної відповідної спеціальності, затвердженою вченою радою Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова. Вступний іспит до магістратури проводиться за екзаменаційними білетами.

Вступний іспит до магістратури з італійської мови складається із трьох частин :

перша – написання лексико-граматичних тестів (45 хв.);

друга – читання, вибіркового перекладу та переказу тексту (підготовка 30 хв.);

третья – захист реферату написаного італійською мовою (5 хв.) : тема реферату погоджується на кафедрі іноземних мов заздалегідь до іспиту, про що робиться відмітка.

Вступник бере екзаменаційний білет у присутності голови у екзаменаційної комісії та екзаменаторів з іноземних мов. Номер білету заноситься до протоколу.

Для підготовки відповіді вступник використовує екзаменаційні бланки, які зберігаються після екзамену протягом місяця.

Разом з білетом вступник отримує варіант лексико-граматичного тесту. Через 45 хвилин екзаменатори збирають написані вступниками тести.

Після цього вступникам згідно екзаменаційним білетам роздають тексти для читання, вибіркового перекладу та переказу. Цей вид роботи розраховано на 30 хвилин.

Оцінювання відповідей і реферату здійснюється згідно з критеріями, визначеними у програмі магістерського іспиту.

Оцінка за вступний іспит до магістратури виставляється після його закінчення на підставі оцінок, отриманих вступником за відповіді на питання білету і захисту реферату.

Оцінки оголошуються вступникам головою екзаменаційної комісії в присутності екзаменаторів і вступників групи, які склали іспит.

Рівень знань вступника оцінюється за 100 бальною шкалою, яка переводиться у чотирибальну систему : «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно».

1.3. Структура вступного іспиту до магістратури.

Вступний іспит до магістратури з італійської мови складається із трьох частин.

Перша частина іспиту : перевірка і оцінка рівня граматичної компетенції вступників, написання лексико-граматичних тестів, які охоплюють набуті знання з граматики, письма, сформованими у вступників у результаті вивчення обов'язкової програми з дисципліни «Італійська мова».

Об'єкт контролю : рівень засвоєння теоретичних і практичних навичок з італійської мови.

Форма контролю : виконання лексико-граматичного тесту. Вимоги знань з граматики італійської мови докладно викладено у підрозділах 2.1.1. «Граматики», 2.1.2. «Письмо», 2.1.4. «Лексика».

Друга частина іспиту – читання, вибіркового переклад, переказ тексту за професійним спрямуванням на італійській мові. Вимоги докладно викладено у підрозділах 2.1.3 «Лексика», 2.1.4. «Фонетика», 2.1.5. «Говоріння», 2.1.6. «Аудіювання», 2.1.7. «Читання», 3.3 «Читання, вибіркового переклад тексту. Орієнтовний план переказу тексту».

Екзаменатори можуть ставити питання щодо цього виду роботи вступникові.

Об'єкт контролю : рівень засвоєння теоретичних та практичних знань, розуміння прочитаного, вміння аналізувати текст, аудіювання (розуміння питань екзаменаторів, відповіді на них), монологічне та діалогічне мовлення здобувача.

Форма контролю : співбесіда з екзаменаторами, яка передбачає відповідь здобувача на друге питання екзаменаційного білету і виконання практичного завдання.

Третя частина іспиту – усний захист реферату за професійним спрямуванням на італійській мові. Тему реферату здобувач вибирає самостійно, заздалегідь, за його інтересами (теми рефератів розроблені на кафедрі іноземних мов).

У підрозділі 3.2.1. запропоновано теми рефератів за професійним спрямуванням.

1.4. Критерії оцінювання відповіді вступників.

Оцінювання читання та аудіювання. Оцінюється здатність вступників :

- розуміти ідею, сутність, деталі тексту;
- уміти визначити головну думку тексту, виокремити конкретну інформацію;
- уміти вести діалог за змістом прочитаного тексту [31, с. 12].

Оцінювання переказу тексту . Оцінюється :

- зміст переказу;
- форма переказу;
- відповідність тексту;
- точність переказу;
- володіння граматичними структурами;
- використання лексики;
- зв'язний текст з належними з'єднуючими фразами.

Оцінювання написання лексико-граматичного тесту. Оцінюється :

- виконання завдання;
- зміст написаного;
- точність (правопис та граматичні помилки);
- використання лексики.

У написанні реферату за професійною спрямованістю оцінюється :

- зміст;
- тлумачення теми;
- відповідність темі;
- точність (правопис та граматичні помилки, що не заважають розумінню) ;
- відповідність мовних засобів темі;
- володіння граматичними структурами, характерними для даного рівня, точне використання лексики та пунктуації ;
- лексичний і граматичний діапазон ;
- використання лексики за професійним спрямуванням ;
- стиль написання реферату;
- використання різноманітних граматичних структур, якщо це є доречним ;
- організація зв'язності тексту з належними з'єднуючими фразами;
- чітка структура : вступ, головна, частина і висновок;
- належна розбивка на абзаци;
- зв'язний текст з належними з'єднуючими фразами, що допомагають читачеві орієнтуватися в тексті;
- формат, що відповідає вимогам до написання рефератів.

Загальна оцінка за реферат оцінюється на «**відмінно**» (25-30 балів), якщо було повністю розкрито тему і адекватно проаналізовано мовний

(ілюстративний) матеріал при належному оформленні реферату відповідності до державного стандарту оформлення наукових робіт.

Загальна оцінка за реферат виставляється **«добре»** (15-25 балів), якщо є певні прогалини у висвітленні теоретичного матеріалу або в аналізі мовного (ілюстративного) матеріалу частину та/або роботу було оформлено з незначними порушеннями державного стандарту оформлення наукових робіт.

Загальна оцінка за реферат оцінюється **«задовільно»** (10-15 балів), якщо тема була розкрита недостатньо або поверхнево, є значні прогалини в аналізі мовного (ілюстративного) матеріалу та роботу було оформлено із значними порушеннями державного стандарту оформлення наукових робіт.

Загальна оцінка за реферат оцінюється **«незадовільно»** (0-10 балів), якщо тема не була розкрита, мовний (ілюстративний) матеріал не був проаналізований належним чином, роботу було оформлено із значними порушеннями державного стандарту оформлення наукових робіт або якщо робота має ознаки плагіату.

Результати захисту реферату оцінюються за рейтинговою системою, що визначено на засіданні кафедри іноземних мов.

Оцінювання говоріння. Оцінюється мовленнєва компетентність вступників :

- виконання завдання : організація того, що і як сказано, з огляду на кількість, якість, відповідність інформації;
- використання : точність та доречність використання мовних засобів, лексичний і граматичний діапазон;
- логічна послідовність, обсяг та відповідність мовленнєвій діяльності вступника;
- вимова : здатність студента продукувати розбірливі висловлювання., дотримання наголосу, ритму, інтонації італійської мови.
- Спілкування :
- Здатність вступника брати активну участь у бесіді, обміні репліками та підтримання інтеракції (ініціювання розмови та реагування належним чином) [31].

II. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ІНОЗЕМНА МОВА»

2.1. Зміст навчання за видами мовленнєвої діяльності

2.1.1. Граматика

Морфологія

АРТИКЛЬ. Означений, неозначений, його значення та вживання. Відсутність артикля. Вживання артикля з власними назвами, назвами абстрактних понять та речовин.

ІМЕННИК. Однина та множина іменників. Функції іменника в реченні.

ПРИКМЕТНИК. Ступені порівняння прикметників.

ЧИСЛІВНИК. Кількісні та порядкові. Прості та десяткові дроби, дати, відсотки.

ЗАЙМЕННИК. Особові, зворотні, вказівні, питальні, заперечні.

ДІЄСЛОВО. Особові та не особові форми дієслова. Основні форми дієслова і правила їх утворення. Значення і вживання дієслів: *essere, avere*. Модальні дієслова *potere, volere, dovere*. Часи групи *Indicativo: Presente, Futuro, Passato*.

Наказовий спосіб.

Узгодження часів.

Пряма та непряма мова.

Інфінітив.

Дієприкметник.

Герундій.

СПОЛУЧНИКИ, ПРИЙМЕННИКИ. Основні випадки вживання. Сталі вирази з прийменниками.

ПРИСЛІВНИК. Ступені порівняння прислівників.

СЛОВОТВОРЕННЯ. Утворення слів за допомогою суфіксів і префіксів. Найбільш уживані префікси.

Синтаксис

Структура італійського речення. Речення: розповідні, питальні, наказові, окличні. Прості: поширені, непоширені. Складні: складносурядні, складнопідрядні.

ГОЛОВНІ ЧЛЕНИ РЕЧЕННЯ: іменник, займенник, числівник, інфінітив, герундій.

Присудок: простий дієслівний, складений іменний, складений дієслівний.

ДРУГОРЯДНІ ЧЛЕНИ РЕЧЕННЯ: додаток (прямий, непряий, прийменниковий), обставини (обставина місця, часу, способу дії, причини, мети), означення: прикметник, іменник, числівник, інфінітив.

ПИТАЛЬНІ РЕЧЕННЯ: загальні запитання, спеціальні запитання, запитання до різних членів речення, альтернативне запитання, роз'єднувальні запитання.

2.1.2. Письмо

Письмо сприяє формуванню вмінь говоріння і читання, та має на меті уміння викладати свої думки у письмовій формі за схемою або ситуацією.

Здобувач повинен вміти:

скласти план до тексту;

написати резюме до прочитаного чи прослуханого тексту;

написати діловий лист;

написати анотацію до статті.

Обсяг написаного може бути різним.

2.1.3. Фонетика

Італійський алфавіт. Міжнародний фонетичний алфавіт. Приголосні: вимова голосних. Голосні: вимова голосних. Правила читання буквосполучень. Наголос: словесний наголос, наголос у фразях, логічний наголос. Ритм. Інтонаційні особливості англійського речення. Вимова смислових груп.

2.1.4. Лексика

За повний курс навчання в бакалавраті вступник має набути активний словарний запас і знання словосполучень, що є основою для розширення потенційного словника вступника. Потенційний словник розширюється за рахунок інтернаціональної та професійної лексики. До словникового запасу включаються також фразеологізми, найбільш вживані синоніми і антоніми італійської мови, умовні скорочення.

2.1.5. Говоріння

Усне мовлення (діалогічне, монологічне) представляє собою виконання системи мовленнєвих дій від елементарних висловлювань до вирішення комунікативних ситуацій, наближених до реального спілкування.

Вступник повинен розуміти італійську мову в обсязі тематики, засвоєної у вищому навчальному закладі, правильно відповідати на запитання до прочитаного тексту й вести бесіду в межах тем, визначених навчальною програмою, використовуючи при цьому репліки, що став, репліки-запрошення та репліки-відповіді, які виражають згоду або незгоду чи вимагають уточнення. Лаконічно і послідовно викласти свої думки відповідно до запропонованої ситуації в рамках передбаченої програмою тематики в межах засвоєного лексико-граматичного матеріалу.обсяг висловлювання складає 16-20 граматично правильно оформлених речень.

2.1.6. Аудіювання

Аудіювання передбачає сприймання мови іншої особи при безпосередньому спілкуванні (до 7 % незнайомих слів), адекватну реакцію на почуте під час розмови.

Вступник повинен розуміти англійську мову на слух при довжині фраз 7-8 слів; розуміння матеріалу перевіряється за допомогою запитань до тексту, переказу італійською чи українською мовою

2.1.7. Читання і переклад

Вступник повинен правильно читати, знати основи граматики і сполучності слів італійської мови, мати запас слів, необхідний для розуміння текстів середньої складності.

Професійна орієнтація в читанні виражається головним чином в тематичній орієнтації текстів за спеціальністю, в поетапному розширенні області використання здобувачами отриманої інформації за фахом. Складання резюме.

Вступник повинен вміти читати без словника з метою одержання інформації тексту за професійним спрямуванням, художньої і науково-популярної літератури, які базуються на засвоєнні типових фраз і граматичному матеріалі, що містять 5 % незнайомих слів, про значення яких можна здогадатися на основі знання словотворчих елементів, подібності між лексичними явищами у рідній та італійській мовах, контексту, при швидкості читання приблизно 400 знаків на хвилину. Розуміння прочитаного перевіряється за допомогою запитань до основних фактів тексту і вибіркового матеріалу.

III. ЗМІСТ ВСТУПНОГО ІСПИТУ ДО МАГІСТРАТУРИ З ІТАЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Іспит складається з:

Написання лексико-граматичного тесту. Час виконання – 45 хвилин.

Максимальна кількість балів – 40 балів;

Читання, вибіркового перекладу, переказу тексту.

Максимальна кількість балів – 30;

Написання та захист реферату за професійним спрямуванням.

Максимальна кількість балів – 30.

Загальна максимальна кількість отриманих балів складає 100 балів.

Підсумкова оцінка за три складники вступного іспиту до магістратури з італійської мови.

Складниками підсумкового оцінювання є:

- Оцінка з написання лексико-граматичних тестів;
- Оцінка за читання, вибіркового переклад та переказ тексту;
- Оцінка за реферат.

Оцінка «відмінно» ставиться за умови одержання вступником двох оцінок «5» за відповіді на завдання першого та другого пунктів екзаменаційного білетів та оцінки «5» або «4» за реферат.

Оцінка «добре» виставляється:

- За умови одержання вступником оцінок «4» і «5» або двох «4» за відповіді та оцінки «4» за реферат.

Оцінка «задовільно» виставляється:

За умови одержання вступником оцінки «3» за дві складові магістерського іспитую

Оцінка «незадовільно» виставляється:

За умови одержання оцінки «2» хоча б за один із трьох компонентів іспиту.

3.1. Написання лексико-граматичного тесту за професійним спрямуванням.

Для перевірки і оцінки рівня граматичної компетенції вступників пропонується виконати лексико-граматичні тести.

Тестування як метод діагностики граматичної компетентності надає можливість не тільки урізноманітнити процес діагностики навченості вступників, а й виступає об'єктивним фактором оцінювання знань. При складанні тестових завдань основним завданням було отримання надійного результату з високим ступенем достовірності, яке б відображало б рівень підготовленості вступників з іноземної мови. Кожне завдання в лексико-граматичному тесті має перевірити володіння граматичними компетенціями і є складовою одиницею всього тесту. Окремі частини запропонованих тестових завдань відповідають вивченим граматичним темам і є логічно завершеними.

Під час написання лексико-граматичних тестів автори намагалися охопити повний обсяг змісту, що визначено державним стандартом освіти з іноземних мов, і є валідними за змістом, що досягається повнотою відображення в лексико-граматичних тестах змісту навчальної програми з англійської мови, її структурних пропорцій.

У запропонованих лексико-граматичних тестах присутні завдання з оптимальними психометричними характеристиками, а саме, – складність і розподільна здатність.

Лексико-граматичний тест має 40 завдань, де кожне завдання оцінюється одним балом. Максимальна кількість оцінюється у 40 балів. Час виконання тестів 45 хвилин.

Кожне тесове завдання ставить за мету оцінити знання вступника до магістратури, визначити відповідний рівень набутих знань, у тому числі вищі когнітивні рівні.

Тести містять завдання різних форм (є поліформні за змістом):

- завдання закритої форми (зробити вибір однієї правильної відповіді);
- завдання на встановлення відповідності;
- завдання на встановлення послідовності;
- завдання відкритої форми з короткою відповіддю [16, с.9].

Усі тести укладаються англійською мовою.

•

3.1.1. зразок лексико-граматичного тесту вступного іспиту до магістратури з італійської мови.

Il test lessico - grammaticale №1

I. Sottolineate la forma corretta

Secondo la teoria di un gruppo di *scienziati/scienziati* britannici, l'uomo è pronto al matrimonio a 32 anni, mentre la donna a 27. Passati *rispettivamente/rispetivamente* il 32esimo e il 27esimo compleanno, le possibilità di trovare l'anima *gemmela/gemella* cominciano a declinare, mentre salgono invece quelle di passare anni a cercare senza successo il partner ideale. L'*età/età* è stata calcolata non in base all'*esperienza/esperiensa* o alla statistica ma *utilizzando/utilizzando* una complicata formula matematica.

II. Sottolineate la forma corretta in ogni frase.

- 1) La musica ad alto volume *da/dà* fastidio a chi ha problemi di nervi.
- 2) Marika è la moglie di Filippo *e/è* la madre di Stefano e Carla.
- 3) Se davvero Anna e Roberto pensano solo a *se/sé*, allora sono proprio egoisti!
- 4) Ho bevuto il *te/tè*, ma ho ancora sonno.
- 5) La rana salta *qua/quà* e là tra l'erba.

III. Riscrivete il verbo tra parentesi al modo, al tempo e alla persona adatti alla frase.

- 1) Prima (*lavorare*) a Milano, ora lavoro a Roma.
- 2) L'anno scorso voi non (*essere*)..... ancora miei amici.
- 3) Se ci sarà il sole, domani noi (*andare*)..... a giocare nel parco.
- 4) Il film comincia alle nove e (*finire*)..... alle dieci e mezza.
- 5) Scusami, non l'ho fatto apposta. Non (*volere*)..... farti male.
- 6) Quando (*essere*)..... grande, potrai fare quello che vorrai.
- 7) Quando abitava a Modena, (*avere*)..... una casa nel centro della città.
- 8) Stavo suonando il pianoforte, quando la vicina (*bussare*)..... alla porta.

9) Mario (*dormire*)..... tutto il giorno e non lavora mai.

IV. Riempite i vuoti con la parola giusta.

- 1) Si è comportato in modo scorretto: colleghi certe cose non si fanno.
(con tra per in)
- 2) marzo vado a sciare con i miei genitori.
(In Di Con A)
- 3) Ci vediamo alle sei Luca per organizzare la festa.
(da a presso in)
- 4) Tua cugina si sposa prima settimana di giugno.
(sulla alla dalla la)
- 5) me, non esistono guerre giuste.
(da per con a)

Il test lessico - grammaticale №2

I. Scegliete la forma corretta

Quella mattina Lorenza era andata a dare l'esame d'inglese all'università, ma era stata bocciata da quel..... _____ del suo professore, sempre scontroso e.....
Dopo cena,..... dalle liti....._ scoppiate in famiglia per quell'esame andato male e dalle scenate di suo padre, uomo molto....., se ne uscì di casa.....
La madre.....per l'accaduto, la seguì con lo sguardo dalla finestra,.....per lei. Lorenza se ne andava tutta.....per il corso, quando, all'improvviso, le venne incontro, fischiettando, un suo amico dall'aria molto.....
Lei lo guardò....., perché non si aspettava che fosse già tornato dall'America. Giorgio aveva passato la serata in.....compagnia a vedere un film di avventura, del quale, però era rimasto un po'.....

La compagnia di Giorgio risollevò il pessimo umore di Lorenza, specie quando lui si dichiarò disposto ad aiutarla, fresco d'inglese com'era a sostenere l'orale d'inglese,...

allegro - deluso - dispiaciuto - furibondo - imprevedibile - impulsivo - lunatico - piacevole - preoccupato - sconcolato - seccato- sorpreso- triste

II. Volgete al plurale le seguenti frasi.

- 1) Il bisturi è lo strumento del chirurgo.
- 2) Domani il tecnico riparerà la radio.
- 3) La camicia bianca si sporca facilmente.
- 4) Il cuoco prepara un ottimo sugo.
- 5) Solo lo psicologo può risolvere questo problema.

III. Riscrivete il verbo tra parentesi al modo, al tempo e alla persona adatti alla frase. .

- 1) Non so come (*vestirsi*) Tu che cosa mi consigli?
- 2) Ieri Chiara (*passare*) tutto il giorno a casa dei suoi zii.
- 3) Che hai? Non (*sentirsi*) bene? Se stai male, ti accompagno a casa.

- 4) Io e Marco (*provare*) a telefonarti tutto il giorno, ma la linea era sempre occupata.
- 5) Mi scusi, signora, (*potere*) dirmi dove si trova la stazione?
- 6) Ti amo e ti (*amare*) sempre per il resto della mia vita.
- 7) Un tempo (*andare*) in palestra tutti i giorni; ora non ho più tempo.
- 8) Silvia ha invitato molte persone domani sera: vuole che (*essere*) una festa magnifica.
- 9) Stavo suonando il pianoforte, quando la vicina (*bussare*) alla porta.
- 10) Mario (*dormire*) tutto il giorno e non lavora mai.

IV. Completate le frasi inserendo la preposizione giusta davanti al pronome relativo *cui*.

- 1) Il signore cui ho prestato un libro frequenta con me il corso di spagnolo.
- 2) La ragazzacui sono uscito ieri fa l'attrice.
- 3) La casacui ha abitato per anni è stata venduta.
- 4) Il romanzocui ti parlo è il capolavoro di Italo Svevo.
- 5) I ragazzicui mi hai visto sono i miei cugini.

3.2. Написання та захист реферату за професійним спрямуванням.

Зважаючи на тенденції розвитку сучасного навчального процесу у вищих навчальних закладах (диференціація, індивідуалізація, професійна спрямованість, безперервність освіти тощо), актуальним питанням сьогодення постає особистісно-розвивальний підхід в організації навчально-виховного процесу підготовки бакалаврів, які в майбутньому будуть вступати до магістратури. Основною метою письмових робіт є оволодіння студентами аналітичних та узагальнюючих компетенцій з фахових питань. Навчання в магістратурі передбачає науково-дослідницьку діяльність, яка вимагає опрацьовувати достатню кількість джерел за фахом, написання магістерської дисертації, магістерської курсової роботи, наукових статей, тез. Така робота вимагає робити реферування текстів, складати резюме українською, російською та іноземною мовами і є обов'язковим пунктом наукової діяльності за вимогами Вищої Атестаційної Комісії

Готуючи реферат іноземною мовою, вступники повинні продемонструвати вміння опрацьовувати рекомендовану літературу за професійним спрямуванням мовою оригіналу, складати план і розкривати його з використанням фактичного та практичного матеріалу.

3.2. Написання та захист реферату за професійним спрямуванням.

Контроль якості виконання студентами індивідуальних завдань завжди було ефективною складовою мотивації індивідуальної роботи та підсумкового контролю знань вступників до магістратури.

При написанні реферату вступники до магістратури повинні враховувати, що ця форма письмової роботи базується на вивченні та реферуванні літературних джерел з обраної тематики моєю оригіналу, та призначена для поточного або підсумкового закріплення навчального матеріалу та контроль знань та навичок, набутих вступниками в процесі вивчення іноземної мови.

При написання реферату треба не лише систематизувати матеріал з обраної теми, але й зробити спробу узагальнити практичний досвід, визначити шляхи вирішення обраної проблеми, проявити творчий підхід до розкриття обраної теми.

Нижче подано детальні рекомендації з написання реферату іноземною мовою за професійним спрямуванням, а також правила його оформлення.

Титульний лист реферату оформлюється у відповідності до зразків (додаток Б) українською та іноземною мовами. У додатку В наведено зразки оформлення бібліографії.

Теми рефератів для вступного іспиту до магістратури розробляються кафедрою іноземних мов для кожної спеціальності окремо, затверджуються на засіданні кафедри, роздруковуються за кожною спеціальністю і знаходяться на кафедрі.

3.2.1. Методичні рекомендації до написання рефератів іноземною мовою.

Реферат є однією з обов'язкових складових навчального процесу та формою підсумкового закріплення й контролю знань та навичок, набутих студентами в процесі вивчення іноземної мови та вміння працювати з фаховою літературною мовою оригіналу.

Мета написання реферату – підтвердити у вступників до магістратури навички розуміння оригінальної історичної, філософської, соціальної, політичної, філологічної та ін. літератури (в залежності від професійної спрямованості) та розвивати навички презентації опрацьованого матеріалу в узагальненому вигляді, а також перевірити вміння вступника вести бесіду за фахом.

Завдання написання реферату:

- вивчення стану розробки обраної проблеми в літературі та публікаціях іноземною мовою;
- логічний, аргументований виклад матеріалу;
- правильне оформлення науково-довідкового матеріалу та самого реферату.

Тема реферату обирається вступником самостійно, виходячи із запропонованого переліку за кожною спеціальністю. Окрім запропонованих, вступник може самостійно визначити тему свого реферату, враховуючи актуальність тієї чи іншої проблеми, але

заздалегідь отримавши консультацію і погодження теми з завідуючим кафедрою іноземних мов. Також з погодження дозволяється уточнення та корегування обраної теми реферату на будь-якому етапі його написання.

За необхідності вступники можуть отримати належну консультативно-методичну допомогу у викладачів кафедри іноземних мов, щодо остаточного формулювання теми реферату, його плану, залучення джерел та літератури тощо. Оформивши реферат належним чином, вступник здає його для перевірки й рецензування на кафедру іноземних мов за два тижні до вступного іспиту.

Вимоги до написання реферату за професійним спрямуванням.

Актуальність теми. Визначається проблематикою професійної підготовки бакалаврів гуманітарних спеціальностей.

Науково – теоретичний рівень. Досягається за рахунок ретельного аналізу обраної проблеми з урахуванням сучасного розвитку сфери соціально – трудових відносин, теоретичних узагальнень, оперування раціональною аргументацією.

Практична спрямованість. Обрана тема реферату повинна бути орієнтована на практику вирішення актуальних проблем діяльності конкретного вступника до магістратури.

Дослідницький пошук. Під час написання реферату виконавець повинен використовувати основні елементи наукового дослідження, які складаються: 1) з вивчення достатньої кількості джерел: книг, журнальних статей та інших розробок вітчизняних і зарубіжних авторів; 2) систематизації та аналізу різних думок і підходів, оформленні власної точки зору щодо визначеної теми; 3) порівнянні поглядів різних вчених, розробка висновків та рекомендацій.

Чітке та вірне оформлення роботи, що визначає дотримання правил цитування, оформлення виносок, титульного аркушу та списку використаних джерел. Виконання цієї вимоги дозволяє виховувати у виконавця культуру оформлення наукових праць, що стане в нагоді у майбутній професійній діяльності.

Мета написання реферату. Формулюється мета та основні завдання наукової роботи. Залежно від того, наскільки зрозуміло і точно сформульовано мету реферату, настільки вдалими будуть основні завдання, план, організація виконання та стиль викладу. Вірне визначення мети дає можливість виконавцям відокремити основний напрямок дослідження, упорядкувати пошук і аналіз матеріалу, підвищити якість роботи та уникнути загальних міркувань.

Приклади формування мети та завдань наукової роботи:

Мета роботи – проаналізувати та описати передумови виникнення того чи іншого явища (наприклад, класична музика чи класичний танець) в історії музики.

Основні завдання наукової роботи – розглянути існуючі концепції щодо виникнення класицизму в мистецтві та проаналізувати етапи його розвитку.

Мета наукової роботи повинна бути тісно пов'язана з назвою її теми. На основі сформульованої мети виконавець має визначити основні завдання, які необхідно розв'язати в процесі написання реферату. Завдання повинні конкретизувати основну мету наукової роботи; їх визначення пов'язане з назвами основних розділів.

Структура та оформлення. Представлений до захисту реферат друкується англійською мовою чітко, розбірливо, без помилок та виправлень, з одного боку білого паперу формату А4 (210x297мм). Загальний обсяг наукової роботи, включаючи список використаних джерел та додатки, не повинен перевищувати 7-10 сторінок, надрукованих через 1,5-й інтервал. Текстова частина має бути чорного кольору. Аркуш наукової роботи повинен мати поля: ліве, верхнє, нижнє – 20мм, праве – 10мм. Нумеруються всі сторінки роботи до останньої, починаючи з титульної сторінки. Порядковий номер сторінки проставляється по середині її нижнього поля. Цитати, що наводяться в тексті, потрібно виділяти окремо у квадратних дужках в кінці процитованого уривку, де вказують порядковий номер джерела у списку використаних джерел та відповідності сторінки джерела, наприклад: [14, с. 31-48].

У тексті обов'язково повинні бути посилання на літературні джерела, що використовувалися при підготовці реферату.

Титульний лист та план оформлюються відповідно до

Вступ: обґрунтовується актуальність та практичне значення обраної теми реферату, визначається мета та завдання роботи.

Основна частина: розкривається тема реферату, шляхома висвітлення основних питань.

Висновки: формулюються теоретичні та практичні рекомендації, що впливають з проведеного аналізу, наводяться науково-теоретичні та практичні підсумки проведеного аналізу за проблематикою реферата.

Список використаних джерел: містить список використаних джерел та публікацій.

ЗАГАЛЬНІ КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕФЕРАТУ:

Повнота

Адекватність відображення існуючих точок зору та їх представлення

Змістовність

Стислість і зрозумілість

Індивідуальна форма виконання

Виконання італійською мовою

3.2.2. Зразки тем для написання рефератів за професійним спрямуванням

1. L'impressionismo in musica
2. La musica occidentale di 20 century
3. Il valore sociale della musica
4. I problemi psicologici in Britten opera.
5. L'opera e teatro.
6. Igor Stravinskiy come Neoclasticist
7. Il fondamento per Rock Music
8. La musica e media
9. La musica e cultura
10. La musica e lo sport
11. Modern Music ucraino
12. Il valore sociale della musica
13. Problemi psicologici in opera di Britten
14. I generi di opere vocali di Britten
15. L'opera moderna in Inghilterra
16. Il sfondo alla musica rock
17. Il conseguente sociale del rock
18. Lascia la tua opinione sul influence della musica dei Beatles in altri paesi
19. La musica folk inglese
20. Le più importanti orchestre sinfoniche di Ucraina
21. Il festival di musica di Ucraina
22. Le principali istituzioni di istruzione musicale in Inghilterra
23. La musica in Inghilterra
24. Le principali tappe della storia della musica inglese
25. La rinascita moderna della musica british
26. I cori principale in Ucraina
27. I compositori di musica verginale
28. William Byrd come "il padre della musica inglese"
29. Le tappe più importante nel sviluppo della musica americana
30. Gli aspetti principali della carriera musicale di Charles Ives
31. La musica Americana
32. I canzoni folk negro
33. Le principali fonti del blues
34. Delineare il percorso creativo di Bernstein - il compositore
35. Descrivere Bernstein's personalità musicale
36. L'industria della musica
37. La musica nella comunità
38. Glenn Gould e la sua carriera come pianista
39. Maria Kallas e la sua carriera come un grande cantante lirico
40. Van Cliburn e la sua carriera come pianista
41. La musica popolare ucraina
42. Il balletto ucraino moderno
43. I danze popolari ucraine
44. Il balletto moderno ucraino

- 45.L'opera moderna ucraina
- 46.Vladimir Kraynev in Ucraina
- 47.W. Shakespeare in musica
- 48.I festival di musica negli Stati Uniti
- 49.O. Pushkin in musica
- 50.Pavlo Virsky e la danza folk ucraino
- 51.La musica come la lingua universale
- 52.Le canzoni di Grande Guerra Patriottica
- 53.Le danze come la lingua universale
- 54.M. L. Lysenko - uno dei fondatori della musica classica ucraina
- 55.I ballerini eccezionali di Ucraina
- 56.I ballerini eccezionali degli Stati Uniti
- 57.I ballerini eccezionali di Gran Bretagna
- 58.I ballerini eccezionali di Europa
- 59.Il balletto negli Stati Uniti
- 60.Il balletto in Gran Bretagna
- 61.La casa di opera inglese
- 62.Le feste e le sagre negli Stati Uniti
- 63.Le feste e le sagre in India
- 64.Le feste e le sagre in Gran Bretagna
- 65.Il balletto in Russia
- 66.Pop musica ucraina
- 67.L' impressionismo in musica
- 68.La musica occidentale del XX secolo

3.2.3.Захист реферату.

Реферат вступник захищає на італійській мові. Реферат має повно відобразити зміст документа, передати позицію автора, однак, він має бути лаконічним, не подавати зайвої інформації, загальновідомих

Реферат презентується вступником на заліку. Тези доповіді вступник готує заздалегідь. Доповідь повинна бути змістовною і тривати до 5 хвилин. У доповіді необхідно: 1) назвати тему наукової роботи; 2) показати її актуальність та значущість; 3) сформулювати основну мету і завдання дослідження; 4) стисло розкрити зміст та результати роботи; 5) визначити висновки і внесені пропозиції. Після доповіді вступник відповідає на запитання екзаменаторів. Результати захисту наукової роботи оцінюються за рейтинговою системою, що визначено на засіданні кафедри іноземних мов. Максимальна оцінка за реферат становить 60 балів.

3.3. Читання, вибіркового переклад та переказ тексту.

Вступники до магістратури повинні:

- розуміти автентичні тексти, пов'язаними з навчанням та спеціальністю, з підручників, газет, популярних спеціалізованих журналів та інтернетівських газет;
- визначати позицію і точку зору в автентичних текстах, пов'язаних з навчанням та спеціальністю;
- розуміти намір автора тексту і комунікативні наслідки висловлювання (наприклад, звітів, листів, тощо);
- розуміти деталі у доволі складних рекламних матеріалах, інструкціях, специфікаціях (наприклад, стосовно приладів, обладнання, інструментів);
- розуміти автентичну та професійну кореспонденцію (листи, факси, електронну пошту);
- розрізняти різні стилістичні реєстри усного та писемного мовлення з друзями, незнайомими людьми, працедавцями та людьми різного віку і соціального статусу, коли здійснюються різні наміри спілкування [15, с. 40].

Кафедра іноземних мов затверджує на засіданні перелік текстів для читання для складання магістерського іспиту з іноземної мови для кожної спеціальності окремо в кількості 30 текстів за професійним спрямуванням, загальним обсягом у 1700–2000 др. одиниць кожен.

Під час вступного іспиту до магістратури вступникам згідно екзаменаційного білету пропонується перекласти текст, зробити вибірковий переклад та переказати зміст тексту. *Реферування* – це максимальне скорочення тексту як джерела інформації при істотному збереженні його основного змісту. При реферуванні з тексту вилучають усе другорядне і залишають лише основну суть. Резюме – це стислий усний чи письмовий виклад змісту прочитаного. *Щоб скласти резюме, треба:*

- прочитати текст;
- скласти план до тексту, використовуючи називні речення;
- після кожного пункту залишити вільне місце для деталізації плану;
- визначити про що йдеться у тексті і передати це одним, стислим реченням, що й буде початком резюме;
- деталізувати план;
- сформулювати основну думку тексту;
- прочитати текст ще раз і порівняти його із складеним резюме;
- перевірити, чи не пропущено матеріал;
- за обсягом резюме до одного й того ж тексту можуть бути різними

Пропонуємо зразок плану до тексту з мовними кліше, які допоможуть переказати текст.

La gara di velocità

L'evento sportivo più importante del mondo, per gli uomini, è certamente quello delle Olimpiadi. Questa gara complessa e suggestiva, coinvolge tutti i Popoli da tantissimi anni. Anche gli animali un tempo erano soliti gareggiare tra di loro per dimostrare la loro potenza: la gara più ambita era quella di velocità. Tra tutti gli animali, uno dei più veloci era, come ancora oggi è ben noto, l'elegantissimo ghepardo. L'animale era molto eccitato per l'evento, soprattutto perché finalmente poteva dimostrare le sue capacità agli altri felini, essendo proprio lui il più gracile di tutti. Il ghepardo, infatti, era dotato di un corpo muscoloso e scattante, ma rispetto alla tigre, al leone ed alla pantera, che erano molto più possenti, un minuscolo micino! Per tutti gli animali era obbligatorio partecipare alla gara di velocità, e anche i più lenti dovevano presentarsi in pista nel giorno prestabilito. Ancora oggi molti pensano che l'animale più lento sia la tartaruga, ma questo è un errore gravissimo. Infatti, in natura, esiste un animale che è ben cento volte più lento della tartaruga: il bradipo.

Questo curioso animale impiega un'eternità a spostarsi, ed a volte è talmente immobile da sembrare addirittura imbalsamato! Ovviamente per il bradipo non esisteva nessuna possibilità di vincere la gara di velocità, ma la vita a volte riserva strane sorprese.

Il ghepardo invece, ambizioso com'era, si allenava senza sosta da giorni, e dormiva pochissimo pensando alla dura prova che avrebbe dovuto affrontare di lì a poco. Ma proprio il giorno della gara, il povero ghepardo, dopo tanto allenamento, crollò pochi minuti prima della gara tanto attesa. Il velocista si era allenato così duramente che si era addormentato sulla linea di partenza. Tutti gli altri concorrenti erano già partiti, ed il bradipo era l'unico ancora fermo sulla linea, e si trovava proprio a pochi metri dal ghepardo addormentato. Il flemmatico animale impiegò quasi dieci minuti ad avvicinarsi al ghepardo, ed altrettanti a svegliarlo. Quando il velocista capì che cosa era accaduto, per poco non svenì dalla rabbia. Il bradipo però, prima dell'inizio della gara, avendo pensato che, lento com'era, avrebbe impiegato un giorno intero per poter arrivare al traguardo, si era portato dietro uno zuccherino. Impiegando, come al suo solito, un bel po' di tempo a trovare la zolletta di zucchero, la offrì al suo amico sconcertato per recuperare le energie. E' raro che un felino assaggi qualcosa di dolce, ma in quella circostanza il ghepardo aveva bisogno di forza. Rincuorato dal gesto affettuoso, il velocista si alzò di colpo, si mise in groppa al curioso amico e partì veloce come un razzo! Gli altri animali non riuscivano nemmeno a distinguere le due sagome, tanto era l'impeto del ghepardo, che con un ultimo scatto tagliò il traguardo con ancora il bradipo sulle spalle. Il premio per il velocista fu triplo, perché oltre ad essere il più veloce, non soltanto era partito molto più tardi rispetto agli altri concorrenti, ma aveva perfino sopportato il peso del suo amico fino alla fine.

1944 - Natale di guerra

Nonno Carlo e nonna Maria, poi, Papà, Mamma, Angela, Carlo, Maria, Antonio, Giuseppina (Giuse) Petronilla (Nilla), e infine, Ambrogio. Così era composta la mia famiglia in quel lontano 1944. Avevamo un pollaio con galline e oche e un cane dal pelo nero chiamato Moretto (in seguito ogni nostro cane ebbe lo stesso nome) che era il vero padrone del cortile; la lunghissima catena cui era legato gli permetteva di arrivare fino al portone impedendo così l'accesso agli intrusi. C'era anche, presenza indispensabile abitando in campagna, una bella gatta dal pelo tigrato e lucido, che stava sempre a sfregarsi contro le gambe di chi le capitava a tiro, cercando di attirarne l'attenzione con un miagolio insistente guadagnandosi i rimbrotti di nonna Maria, che con un epiteto quasi intraducibile, soleva dirle: "Marciùn va a ciapà i ratt!" (Marcione vai a dare la caccia ai topi). La frase era così entrata nel nostro linguaggio familiare, tanto che, uno di noi, che, da piccolo non riusciva a pronunciare le lettere – C e R- la ripeteva a modo suo . "Marsùn va a sapà i att". La gatta si cibava di quel poco, pochissimo, che riusciva a trovare incustodito (ricordo mia Mamma piangere disperata perché il felino era riuscito a rubare un pezzo di burro), oppure, come spronava giustamente nonna Maria, dando la caccia ai topi che in campagna non mancavano.

D'inverno se ne stava beatamente vicino al fuoco del camino, che nonno Carlo teneva acceso e custodito, temendo che la nostra vivacità ci avrebbe procurato qualche ustione.

Ogni anno avevamo una nuova cucciolata che mamma gatta partoriva nella "Cà di legn", il rustico dove tenevamo oltre alla legna da ardere, anche il legname che serviva al papà per il suo lavoro d'intagliatore, ma soprattutto stracci, che barattavamo con lo stracciaio per avere in cambio un pezzetto di preziosa liquirizia.

Perciò la gatta trovava modo di tenere al caldo i suoi cuccioli, che erano la mia passione; di nascosto dai miei genitori portavo le mie amichette a vederli. Poi sparivano, e il mio dispiacere nel non trovarli più svaniva quando m'illudevano che la gatta li aveva portati in un luogo dove avrebbero mangiato tanto burro! Come dicevo, c'erano anche le oche, e anche loro prima di essere mangiate (obbligatoriamente a Natale) dovevano mangiare. Portarle a pascolare era il compito di noi tre più piccoli; mi rivedo con in braccio Ambrogio che non aveva ancora compiuto l'anno, e con il bastoncino che serviva a "guidare" le oche, avviarmi al solito posto, una striscia di prato incustodita, che diventava il loro pascolo e anche il nostro luogo di gioco. Non ero mai libera del tutto, perché se qualche volta per giocare "depositavo" Ambrogio sull'erba, dovevo badare che Nilla e le oche non corressero pericoli. Insomma una vera fatica anche giocare!

A testa in giù

L'albero faceva ombra.

Ma faceva anche archi, capanne, rifugi. Perché era un albero di quelli a testa in giù. Ci si poteva sedere sotto e se pioveva non ci si bagnava. Un abete. Era molto divertente, ma nessuno riusciva a ricordarsi per quale motivo si fosse piegato così. Tracciava una specie di arco, e sembrava puntare la sua testa proprio verso il terreno.

Un giorno d'estate, di quelli in cui non c'era molto da fare e il caldo non dava tregua, un gruppetto di bambini decise di cercare di capire. Ma siccome erano tutti piuttosto piccoli e nessuno di loro, quando l'albero fu piantato, era ancora di questo mondo, dovettero farsi aiutare. Presero quindi tutti quanti un taccuino e una penna, ed andarono ad intervistare tutti coloro che abitavano lì intorno. "Il vento. E' stato il vento. Nell'estate del 1972 il vento era così forte che mia moglie perse tre parrucche. In tre mesi. Dopo decise che anche calva stava benissimo e non perdeva tempo a pettinarsi. Io persi due dentiere, ma di quelle non potevo proprio farne a meno. Sì, è stato il vento. L'ha piegato come un fuscello". Questo disse il primo intervistato.

Dal secondo i bambini stavano quasi per scappar via: "Come sarebbe 'chi l'ha piegato così?' Voi, piccoli mocciosetti urlanti, sempre con quei sassi in mano, e pim, e pam, dopo un po' anche una quercia si piegherebbe sotto i vostri colpi. I più grassi tra voi ci salgono sopra. I più magri si appendono ai rami.. E' un'indecenza!".

Il successivo intervistato disse che lui si faceva gli affari suoi e che non gli importava degli alberi, ne' dei bambini. Ne' delle interviste. Dopodichè chiuse la porta. E i bambini strapparono la sua pagina.

Il quarto si era offerto di tagliare l'albero anche subito, per risolvere il problema, anzi, cinque minuti dopo sarebbe sceso. I bambini non gli risposero, ma gli misero di nascosto dello zucchero nella motosega.

Una mamma intervistata per quinta non diede grandi risposte, ma ne approfittò per far piegare ai bambini dodici lenzuola appena lavate.

Alle quattro il sole non smetteva ancora di cuocere il mondo, ma i bambini erano già demoralizzati.

"Come facciamo ad imparare se nessuno ci spiega niente?", disse uno.

"Quando si parla di tabelline o di Luglio Cesare tutti ci riempiono le orecchie di chiacchiere. Per le cose importanti, invece..."

"Guarda che si chiama Giugno Cesare, ignorante. Comunque ho un'idea."

"Quale?"

"Adesso chiediamo al più vecchio di tutti".

"Amedeo? No, per carità. Non sente niente."

"Non sente ma capisce benissimo."

"Dài, sta sempre seduto al sole. Gli si sarà cotto il cervello".

"Ma mi hanno detto che è quello che ha visto piantare l'albero!"

E così provarono.

“Sì, ricordo. Aveva appena piovuto”, disse Amedeo. “Arrivarono qui in cinque, due tecnici e tre operai, fecero un gran buco e lo piantarono. Poi parlai con mio zio”.

Alberi

C'erano una volta due alberi:

Uno era grande e forte, mentre l'altro piuttosto gracile e dal tronco sottile. L'albero grande si chiamava Mao mentre quello più debole, non avendo un nome, si faceva chiamare Vlady.

Vlady era pieno di fiori bellissimi ed era piuttosto preoccupato. Quando il giorno passava e la notte diventava buia, pensava:

“Se tutti questi fiori diventeranno frutti, chissà cosa farò. Non sarò in grado di sostenerli: qualcuno di loro dovrà soffrire e forse cadrà prima di diventare maturo... Chissà come farò...”

E intanto i fiori si stavano già tramutando in frutti.

Non troppo distante, Mao piangeva, perché era una pianta rigogliosa di foglie verdi bellissime, ma i fiori non volevano spuntare. Mao, con il tronco lacrimante pregava:

“Qualcuno mi aiuti, sono giovane e forte ma non riesco a fare dei fiori, sono tanto robusto e le mie radici sono così profonde che potrei far crescere tanti frutti belli e succosi... qualcuno ascolti la mia preghiera!”

Vicino alle piante c'era una fattoria dove un contadino non riusciva a dormire tanti erano i lamenti dei due alberi. Così un giorno si decise, andò vicino alle piante e disse loro:

“State buoni, domani verrò da voi e vedrete che troverò una soluzione”

Il giorno dopo, sia Vlady che Mao erano impazienti e guardavano all'orizzonte sperando di vedere il contadino avvicinarsi... ma aspettarono invano: una mucca malata impedì al contadino di lasciare la fattoria.

Il giorno seguente Vlady disse:

“Vedrai, Mao, oggi verrà e porrà fine ai nostri dolori. Io non ce la faccio più, non ho abbastanza nutrimento per tutti questi frutti, come vedi alcuni stanno già cadendo...”

Ma in questa giornata fu il figlio del contadino che, dovendo fare i compiti gli chiese di restare a casa con lui...

Finalmente, dopo tre lunghi giorni d'attesa, il contadino andò da Vlady, staccò un ramo e con un lungo lavoro d'innesto, lo attaccò al forte tronco di Mao.

La ferita era grande, all'inizio sembrava che il ramo attaccato non riuscisse a sopravvivere... ma i giorni passarono ed i frutti cominciarono ad ingrossarsi. Il nutrimento d'amore di Mao permise loro di maturare...

La ferita si chiuse e, anche se la cicatrice era sempre evidente, tutti furono felici e contenti:

Vlady, perché poté aiutare a vivere i pochi frutti rimasti sui suoi rami; Mao, perché riuscì a donare tutto quello che aveva ai frutti trapiantati ed i frutti che furono così

forti da rimanere attaccati al nuovo ramo e diventarono così belli e succosi che vennero da tutte le parti del mondo per assaporare il loro dolce gusto.

Cappuccetto Azzurro

C'era una volta una bambina che portava sempre una mantellina azzurra con il cappuccio che le aveva cucito la sua mamma e per questo tutti la chiamavano Cappuccetto Azzurro.

Cappuccetto Azzurro aveva la pelle color Nutella, gli occhi neri e i capelli mori forti e folti come una criniera. Siccome era nata sotto il segno del leone ogni tanto ruggiva invece di parlare perché i discorsi lunghi e complicati le piacevano poco. Un giorno la sua mamma le disse: "Cappuccetto, vai dalla nonna a portarle la cassetta dell'ultima puntata di Montalbano e i croccantini per i gatti." La bambina partì mentre la mamma le stava ancora raccomandando di non spaventare gli animali del bosco.

Il bosco si trovava appena fuori dal centro commerciale e si inerpicava lungo sentierini abbastanza comodi tra querce, pini, acacie, tassi e cespugli di vario genere in mezzo ai quali si poteva nascondere anche qualche animale selvatico ultimo superstite della civiltà.

Quel giorno la bora soffiava impetuosa e Cappuccetto saliva con fatica lungo il sentiero che portava alla casa della nonna, quando all'improvviso sbucò da un cespuglio un vecchio lupo che le si parò dinanzi con aria minacciosa. Cappuccetto lo guardò tranquilla e gli disse: "Che c'è Francesco, hai la luna storta?"

"Per forza!"

"E' per la bora?"

"Ma no!"

"Non hai fatto colazione?"

"Macché!"

"Hai mangiato troppo?"

"Neanche!"

"E allora cos'è quest'aria da funerale?"

"Mi sto annoiando molto, perché non passa nessuno da spaventare come ai bei tempi. Questo maledetto centro commerciale mi porta via il lavoro."

"Capisco, che ci vuoi fare, se vuoi puoi venire con me da nonna e spaventarle un po' i gatti." "Non avresti anche qualcosa da sgranocchiare strada facendo?" chiese il lupo. "Ci sarebbero i croccantini per i gatti" rispose lei "ma non puoi mangiarli tutti." "O.K." concluse il lupo e si avviarono come due vecchi amici lungo i sentieri solitari del bosco.

Giunti a casa della nonna furono accolti con gran calore e i gatti che non erano di primo pelo fecero finta di essere molto offesi e si ritirarono tutti e cinque nel sottotetto ad abbuffarsi di croccantini. Intanto la nonna preparò una bella cioccolata calda per i suoi ospiti quando suonò il campanello di casa. Era un vecchio cacciatore di loro conoscenza.

Caterina e gli Itnatuia

Viveva una volta in un piccolo paese adagiato sui colli molto lontani da qui, una minuscola creatura di nome Caterina; piccola, esile e scattante era di una rara bellezza, ricordando le fate delle fiabe migliori. I suoi capelli erano colore dell'oro, lunghi e sempre ben pettinati, gli occhi erano blu come il più profondo oceano e sereni tanto da riuscire a trasmettere una sensazione di pace. Gambe e braccia erano magre magre tanto da vederle le ossa; nessuno avrebbe potuto, solo guardandola, immaginare la sua forza inesauribile. Caterina, al tempo della sua avventura, aveva tredici anni e tutti la chiamavano Chicca. Ma non andava a scuola come tutti gli altri ragazzini della sua età; aveva un insegnante personale, Francis, di origine inglese, che la istruiva in tutte le materie, storpiando in maniera buffa le parole più difficili. A Caterina piaceva molto ma poteva solo vederlo tre volte a settimana perché gli altri giorni si recava con il papà o la mamma in ospedale, in un reparto un po' speciale, dove sono curate le persone con i reni malati. Il martedì e il giovedì a Chicca succedeva una cosa straordinaria: una macchina complicatissima le succhiava tutto il sangue dal braccio, lo filtrava come se fosse succo d'arancia e lo pompava nuovamente dentro di lei. Tutto questo in poche ore che Caterina trascorrevva dormendo, leggendo o chiacchierando con i dottori o le infermiere che le volevano davvero bene e adoravano il suono della sua risata allegra e limpida come l'acqua quando sgorga da una sorgente, una risata di chi ha tanta voglia di vivere e non smettere di lottare. Perché la verità era che la nostra ragazzina era molto coraggiosa e combatteva ogni giorno contro le difficoltà del suo malanno e non si scoraggiava mai. Ma aveva tredici anni e tanta voglia di divertirsi; e fu proprio una delle tante occasioni in cui dimenticò le attenzioni che doveva avere verso se stessa che successe il pasticcio. Lei e i suoi amichetti erano andati con i genitori in montagna; Caterina e gli altri giocarono con il bob tutto il pomeriggio, incuranti della neve che iniziava a scendere e del freddo pungente. La mamma l'aveva richiamata più volte ma lei faceva finta di non sentire. E dopo qualche giorno si ammalò: un banale raffreddore, niente di più ma per Caterina era comunque grave. Le venne la febbre che, anziché scendere saliva alta facendole dolore insopportabilmente la testolina bionda. Iniziò a tossire forte appena si coricava la sera e i colpi erano così potenti che il suo corpicino tremava ogni volta. Indebolita, iniziò a dolerle anche il pancino, cosa che non le permetteva di ingoiare neanche un boccone: a sostenerla erano soltanto le carezze e le coccole di mamma e papà. Poi una mattina Caterina sembrava non volersi svegliare: la chiamavano e strattonavano ma lei non reagiva. Non è che non sentisse, li sentiva eccome ma era come se una mano leggera e irremovibile le chiudesse la bocca e un teloseta fosse calato sui suoi occhi. Si sentiva bene, leggera e libera come non era mai stata: aveva l'impressione di poter anche volare se lo avesse voluto. Rimase così, sospesa, per un tempo interminabile durante il quale ebbe l'impressione di essere presa in braccio e trasportata da qualche parte, forse un letto più scomodo del suo. Infastidita, iniziò ad arrabbiarsi; non era divertente non poter fare assolutamente nulla e non poter comunicare con mamma e papà! Ma proprio mentre pensava queste cose, vide materializzarsi davanti a lei una strana figura con un buffo cappellino da baseball e una camicia stile hawaiano coloratissima e impreziosita da

una margherita gialla nel taschino e un paio di pantaloni arancioni; un vero pugno in un occhio! Era basso e grassottello (per nulla bello a dire la verità!) ma ciò che colpì Caterina furono gli occhi neri come il carbone e dolcissimi, come quelli della sua mamma; sul cappellino era stampato a lettere maiuscole il nome Olegna. “Ciao Caterina,- disse ad un tratto- benvenuta nel mondo degli Itnatuia del quale io faccio parte a tutti gli effetti - aggiunse con malcelato orgoglio. “Mondo di chi?” disse la piccola. “Degli Itnatuia- ripeté lui- ovvero gli aiutanti. Degli uomini, si intende.” “E per quale motivo io non ti ho mai visto?” “Perché solo ora tu hai avuto bisogno di noi; finora hai sempre fatto da sola e questa è una cosa bellissima. Adesso non più.” “Ma perché mi serve il vostro aiuto?” incalzò Caterina incuriosita.

Un giorno una strega maligna di nome Rosita portò la principessa nella sua casa e le fece bere una pozione stregata. Ad un tratto la principessa Chiara si accasciò per terra e, man mano che passavano i minuti, la pelle della principessa diventava screpolata e piena di rughe; la strega invece diventava sempre più bella. All'alba la strega riportò Chiara nel suo castello. Quando suo padre, il re Filippo, andò a svegliare sua figlia, si accorse subito che la figlia aveva subito un incantesimo. Subito il re mandò due servi a chiamare la fata Rossella che abitava nel regno di Sbatatalandia, nella foresta dei fiori. Lei, appena seppe la notizia, si recò immediatamente a casa della strega e mentre Rosita dormiva, la fata Rossella, con la sua bacchetta magica, voleva trasformare la strega in un rospo. La strega si svegliò nel momento in cui la sbadata fata non ricordava la formula. La strega appena vide Rossella ordinò ai suoi esseri alvagi (vampiri, fantasmi, zombi, ecc...) di catturare la fata e di gettarla agli alligatori. La fata fu catturata, ma grazie all'aiuto della gnoma Maria, la fata si ricordò la formula magica e se ne andò. Intanto al castello la principessa diventava sempre più brutta e per di più mangiava 10 volte al giorno e alla fine di una settimana, non rimaneva più niente da dare alla popolazione. Nella foresta dei fiori, la fata Rossella stava pensando a come distruggere la strega che diventava sempre più bella. Un giorno, perfino il re, scambiò sua figlia in una zingara e la fece prendere dalle sue guardie per buttarla in mezzo alla strada. La principessa Chiara era disperata, ad un tratto le passò davanti la sua amica Federica e il suo amico Davide. Chiara si avvicinò ai suoi amici, ma loro non riuscivano a capire chi era e, spaventandosi, scapparono. Chiara li inseguì finché gli fece vedere un'immagine di loro tre insieme. A quel punto i due riconobbero Chiara e, Federica incuriosita, le domandò cosa le era successo. Federica e Davide decisero di aiutarla e si riunirono nella casa di Federica. Dopo 2 giorni ai 3 ragazzi venne un'idea. Davide andò a casa della strega Rosita e le chiese una pozione per far scomparire i brufoli che aveva sulla faccia. Mentre la strega cercava la pozione, Davide strappò una pagina dal libro degli incantesimi dove c'era scritta la formula magica della bellezza. Presa la formula, Davide la portò a Chiara, che la portò alla fata Rossella che riuscì a trovare la soluzione per farla diventare di nuovo bella. La portò nella grotta dei desideri e, mentre pronunciava la formula della bellezza, fece bere a Chiara una

pozione per aver la pelle liscia. Dopo un' ora la principessa si guardò allo specchio e si accorse di non avere più le rughe ma la pelle liscia come una volta, mentre la strega, l'indomani, si svegliò con la pelle ruvida e piena di rughe. Chiara ritornò al castello e suo padre l'abbracciò e le fece una festa dedicata a lei.

IL CAFFÈ, UNA PASSIONE ITALIANA

ROMA. C'è chi lo vuole macchiato, chi al vetro, chi con la schiuma, chi corretto. In Italia vengono serviti tredici miliardi di espressi ogni anno. Il caffè ha un giro di affari a livello mondiale secondo soltanto al petrolio: circa ventimila miliardi. Tremila in Italia.

Ma anche se siamo gli inventori dell'espresso e del cappuccino rispetto ai nordeuropei siamo dei moderati consumatori. Siamo all'undicesimo posto nella graduatoria con cinque chili a testa all'anno. Al primo ci sono gli svedesi, con oltre undici chili, seguiti da norvegesi, danesi e finlandesi.

Ma calcolare la differenza tra noi e il resto del mondo in grammi e chilogrammi sarebbe riduttivo. La diversità è soprattutto nel modo in cui consumiamo il caffè, un rituale che scandisce i momenti della giornata. Noi usiamo il caffè come tonico e digestivo; nei paesi del Nord Europa si consuma come bevanda anche durante i pasti. Un'altra caratteristica tipicamente italiana è il consumo fuori casa. Secondo *l'Istituto Nazionale Espresso Italiano (Inei)* settanta italiani su cento sono più appagati quando celebrano il rito del caffè al bar, in pochi metri quadrati, in piedi, un caffè veloce, ma di ottima qualità.

Per quanto riguarda il caffè all'italiana, *l'Inei* detta le regole per ottenere la certificazione *Espresso italiano* che a partire dalla fine dell'anno gli esercizi pubblici potranno esporre. Per fare un espresso *doc* sono necessari 7 grammi di miscela, circa 50 chicchi sapientemente tostati, acqua a 88 gradi, pressione a 9 bar. Il caffè non deve superare i 25 millilitri, crema compresa, e deve essere servito a una temperatura di 67 gradi e in una tazzina di porcellana bianca senza decori interni. Inoltre, per fare un buon caffè il flusso di acqua calda deve passare attraverso la polvere macinata in 22, massimo 25 secondi, il tempo necessario per esaltare gli aromi ed estrarre la giusta quantità di caffeina. Ma ciò che è fondamentale è servirsi di una buona miscela.

Le varietà di caffè sono più di mille, ma le più diffuse sono l'Arabica e la Robusta. La prima è la più pregiata e rappresenta i tre quarti della produzione mondiale. Il consumatore spesso non sa che varietà di caffè sta bevendo, ma la cosa più grave è che spesso anche i baristi ignorano la miscela che usano.

Se dunque non sappiamo che cosa beviamo, non ci resta che allenare il nostro palato. Secondo gli esperti prima di accostare le labbra alla tazzina, bisogna annusarla. Se l'odore è gradevole è già una buona partenza. Al primo sorso bisogna chiedersi che gusto ha: acido o amaro? Se c'è un giusto equilibrio tra i due sapori stiamo bevendo Arabica. Se l'aroma è cioccolatoso con tendenza al fiorito e al fruttato è sempre Arabica. Se invece è più amaro con un gusto terroso si tratta di Robusta. Se c'è un lieve retrogusto ammuffito, allora sarà meglio cambiare bar.

PROGRAMMA INTERCULTURA

Intercultura è un'associazione che si occupa di scambi interculturali per studenti delle scuole superiori.

Obiettivo principale di Intercultura è l'immersione in una cultura diversa dalla propria che consenta ai giovani di imparare a confrontarsi con gli altri, parlare lingue nuove, diventare cittadini del mondo.

Il lavoro di Intercultura si concretizza nei Programmi di invio: per periodi che vanno dalle quattro settimane ad un intero anno, lo studente italiano è ospitato all'estero presso una famiglia selezionata e frequenta una scuola locale.

Prima di poter affrontare l'esperienza all'estero, i ragazzi vengono selezionati attraverso test attitudinali e colloqui personali che servono a verificare la maturità e la capacità di affrontare un'esperienza così complessa. Prima della partenza, i ragazzi partecipano a corsi di preparazione che aiutano ad inquadrare meglio il significato di questa esperienza. Infine, durante il programma, Intercultura offre ai ragazzi un'assistenza nella città straniera in cui abitano e nella scuola che frequentano, garantita da volontari esperti e da professionisti.

I programmi annuali si svolgono da luglio o agosto al luglio dell'anno successivo e prevedono sempre l'ospitalità presso una famiglia selezionata e la frequenza di una scuola media superiore. Al termine del programma i ragazzi possono proseguire gli studi in Italia senza perdere l'anno, previa prova integrativa sulle materie concordate con il Consiglio di Classe.

I programmi semestrali e trimestrali prevedono che le famiglie degli studenti italiani ospitino nei sei o nei tre mesi successivi al rientro del figlio un coetaneo straniero. L'età dei partecipanti è compresa tra i 15 e i 17 anni.

Ai programmi bimestrali, che si svolgono dalla fine di giugno alla fine di agosto, possono partecipare giovani dai 16 ai 17 anni.

I programmi estivi hanno una durata minima di quattro settimane fino ad un massimo di sei tra i mesi di luglio e agosto. L'età per partecipare è compresa tra i 15 e i 19 anni.

Ai programmi di Intercultura si partecipa per concorso. Il candidato deve indicare la fascia di reddito e tre destinazioni alternative che saranno vagliate dalla Commissione di Selezione di Intercultura. In caso di domande eccedenti i posti e le borse di studio a disposizione, Intercultura si riserva la possibilità di proporre fasce di reddito e destinazioni alternative.

La classe di Luna e di Sole

Luna bionda e Sole nero frequentavano la stessa classe.

Amici sin dal primo giorno di scuola correvano e si divertivano coi giochi che i maschietti amano alla loro età. Se non c'era il pallone una pigna andava benissimo per organizzare una partita coi compagni. Ogni occasione era buona per lottare, senza cattiveria, non cercando mai di fare male, ma solo per mettere alla prova quanto stessero crescendo e con la foga di far vedere a tutti quanto stessero diventando forti.

Ma, si sa, quando si cresce si cambia. E Luna bionda iniziò a giocare con sempre meno

entusiasmo a pallone, anche se una bella sfera colorata e nuova sostituiva sempre più di frequente la pigna. La lotta sì, quella era sempre bella. Ma adesso preferiva tenersi lontano dalle zuffe e mettersi in un angolo a leggere qualsiasi cosa gli capitasse a tiro. Un libro andava bene ma i suoi preferiti erano i fumetti. Con le loro storie che si dipanavano nei colori delle figure, dove poteva leggere le espressioni dei personaggi e dare un volto alle emozioni di quelle parole sintetiche che galleggiavano sopra di loro. E a lui piaceva dare vita a nuovi eroi. Era molto bravo a disegnare e iniziò a scrivere lui stesso fumetti.

Sole nero visse il cambiamento dell'amico come un tradimento. Perché stava lì fermo, leggere era una noia, possibile che non lo capisse? Ma non era mille volte meglio correre dietro a un pallone oppure rotolarsi a terra lottando con un compagno? E così Sole nero si avvicinò ad altri compagni mentre Luna bionda stava in disparte.

Passarono gli anni e le stagioni. La scuola finì e i protagonisti della nostra piccola storia si salutarono, ognuno prendendo la sua strada.

Luna bionda divenne disegnatore di fumetti; ci metteva passione ed inventiva, avrebbe passato tutto il giorno sopra un tavolo da disegno, a creare storie, mondi e personaggi sempre nuovi, mai uguali a quelli precedenti.

Sole nero lavorava sodo. Aveva smesso la scuola presto e, con forza e volontà, aveva messo in piedi un'impresa di costruzioni. Era partito solo con la propria abilità ed ora aveva decine di operai che costruivano case e negozi, centri commerciali e scuole. Ma sentiva aprirsi il cuore quando poteva realizzare campi sportivi e giochi per i bambini, ripensando a quando lui, da piccolo, stava tutto il giorno a giocare in strada. Che fatica la sua mamma per portarlo a casa. La stessa che la madre di Luna bionda faceva per far alzare gli occhi dai libri a suo figlio.

Un giorno Luna bionda era uscito a passeggiare. Gli piaceva uscire di mattina, quando gli altri erano al lavoro e gustarsi le persone anziane intente a cercare il loro daffare. Tutto gli sembrava vestito di una luce particolare, quella di un giorno di vacanza preso di nascosto, di una fuga da un dovere noioso.

La Principessa Chiara

C'era una volta una bellissima principessa che si chiamava Chiara, ma purtroppo era tanto triste, perché suo padre, il re Filippo, non le permetteva di uscire dal castello. Un giorno una strega maligna di nome Rosita portò la principessa nella sua casa e le fece bere una pozione stregata. Ad un tratto la principessa Chiara si accasciò per terra e, man mano che passavano i minuti, la pelle della principessa diventava screpolata e piena di rughe; la strega invece diventava sempre più bella.

All'alba la strega riportò Chiara nel suo castello. Quando suo padre, il re Filippo, andò a svegliare sua figlia, si accorse subito che la figlia aveva subito un incantesimo. Subito il re mandò due servi a chiamare la fata Rossella che abitava nel regno di Sbatatlandia, nella foresta dei fiori. Lei, appena seppe la notizia, si recò immediatamente a casa della strega e mentre Rosita dormiva, la fata Rossella, con la sua bacchetta magica, voleva trasformare la strega in un rospo. La strega si svegliò nel momento in cui la sbadata fata non ricordava la formula. La strega appena vide Rossella ordinò ai suoi esseri alvagi (vampiri, fantasmi, zombi, ecc...) di catturare la fata e di gettarla agli alligatori. La fata fu catturata, ma grazie all'aiuto della gnoma Maria, la fata si ricordò la formula magica e se ne andò. Intanto al castello la principessa diventava sempre più brutta e per di più mangiava 10 volte al giorno e alla fine di una settimana, non rimaneva più niente da dare alla popolazione. Nella foresta dei fiori, la fata Rossella stava pensando a come distruggere la strega che diventava sempre più bella. Un giorno, perfino il re, scambiò sua figlia in una zingara e la fece prendere dalle sue guardie per buttarla in mezzo alla strada. La principessa Chiara era disperata, ad un tratto le passò davanti la sua amica Federica e il suo amico Davide. Chiara si avvicinò ai suoi amici, ma loro non riuscivano a capire chi era e, spaventandosi,

scapparono. Chiara li inseguì finché gli fece vedere un'immagine di loro tre insieme. A quel punto i due riconobbero Chiara e, Federica incuriosita, le domandò cosa le era successo. Federica e Davide decisero di aiutarla e si riunirono nella casa di Federica. Dopo 2 giorni ai 3 ragazzi venne un'idea. Davide andò a casa della strega Rosita e le chiese una pozione per far scomparire i brufoli che aveva sulla faccia. Mentre la strega cercava la pozione, Davide strappò una pagina dal libro degli incantesimi dove c'era scritta la formula magica della bellezza. Presa la formula, Davide la portò a Chiara, che la portò alla fata Rossella che riuscì a trovare la soluzione per farla diventare di nuovo bella. La portò nella grotta dei desideri e, mentre pronunciava la formula della bellezza, fece bere a Chiara una pozione per aver la pelle liscia. Dopo un'ora la principessa si guardò allo specchio e si accorse di non avere più le rughe ma la pelle liscia come una volta, mentre la strega, l'indomani, si svegliò con la pelle ruvida e piena di rughe. Chiara ritornò al castello e suo padre l'abbracciò e le fece una festa dedicata a lei.

3.4. Зразки оформлення екзаменаційних білетів.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ імені М. П. ДРАГОМАНОВА

Спеціальність 8.020204 «Музична педагогіка та виховання», «Хореографія»

Екзаменаційний білет № 1

1. Написання лексико-граматичного тесту.
2. Читання, вибіркового переклад та переказ тексту «La gara di velocita`»
3. Захист реферату за професійним спрямуванням.

Голова фахової комісії:

професор Гонаров В.І.

ДОДАТКИ Додаток А

**Система підсумкового оцінювання знань на магістерському іспиті
Розрахунок рейтингових балів за видами контролю**

№ п/п	Вид мовленнєвої діяльності	Кількість рейтингових балів
1.	Написання і захист реферату за	60

	професійним спрямуванням	
2.	Лексико- граматичний тест	80
3.	Читання тексту, вибірковий переклад та переказ тексту	60
4.	Загальна кількість балів	200

Додаток В Правила бібліографічного опису літературних джерел

Характеристика джерела	Приклад оформлення
1	2
Монографії (один, два або три автори)	Николаева С. Ю. Индивидуализация обучения иностранным языкам: Монография. – К.: Вища школа, 1987. – 139 с.

Чотири автори	Сучасна технологія навчання іншомовного матеріалу в середніх навчальних закладах /Н. К. Склярєнко, Л. П. Смелякова, Т. А. Некрасова, І. А. Данилович / Під ред. С. Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 1996. – 97 с.
П'ять та більше авторів	Сучасні технології навчання іншомовного спілкування /С. Ю. Ніколаєва, Г. А. Гринюк, Т. І. Олійник та ін. – К.: Ленвіт, 1997. – 96 с.
Колективний автор	Составление библиографического описания: Краткие правила / Междувед. каталогизац. комис. при Гос. б-ке СССР им. В. И. Ленина. – 2-е изд., доп. – М.: Изд-во “Кн. палата”, 1991. – 224 с.
Багатотомні видання	Методика преподавания иностранных языков за рубежом: В 2 т. / Сост. Е. В. Синявская, М. М. Васильева, Е. В. Мусницкая. – М.: Прогрес, 1976. – Т. 2: Общие вопросы методической теории. – С. 9–195.
Перекладні видання	Франселла Ф., Баннистер Д. Новый метод исследования личности: Пер. с англ. Ф. Перже. – М.: Прогресс, 1987. – 236 с.
Збірки наукових праць	Гуманістичні аспекти лінгвістичних досліджень і методики викладання іноземних мов: Зб. наук. пр. – К.: КДПШМ, 1992. – 209 с.
Словники	Лингвистический энциклопедический словарь / Гл.ред. В. Н. Ярцева. – М.: Советская энциклопедия, 1990. – 683 с.
Складові частини книги	Гапонова С. В. Планування навчального процесу з іноземної мови // Організація та забезпечення процесу навчання іноземної мови в середніх навчальних закладах. – К.: Ленвіт, 1997. – С. 16–22.
Складові частини збірника	Смелякова Л. П. Художня література в країнознавчій підготовці студентів мовного вузу // Методика викладання іноземних мов. - К.: Освіта. – 1992. – Вип. 20. – С. 3–8.
Складові частини журналу	Бражник Н. О. Лінгвокраїнознавчий аспект позакласної роботи з іспанської

- мови на середньому ступені загальноосвітньої школи // Іноземні мови. – 1998. – № 1. – С. 18–22.
- Тези доповідей Метьолкіна О. Б. Навчання іншомовного аудіювання у початковій школі /Мат. міжнар. конф. “Нові технології навчання іноземних мов”. – К.: Київськ. держ. лінгв. ун-ту. – 1998. – С. 110–112.
- Дисертації Плахотник В. М. Теоретичні основи навчання іноземних мов на початковому етапі в середній школі (дидактико-методичний аспект): Дис. ... докт. педагог. наук у формі наук. доповіді: 13.00.01, 13.00.02. – К., 1992. – 52 с.
- Автореферати дисертацій Головач Ю. В. Контроль рівня сформованості професійно-фонетичної компетенції студентів першого курсу мовного педагогічного вузу (на матер. англ. мови): Автореф.дис. ... канд.пед.наук: 13.00.02 / Київськ. дер. лінгвіст. ун-т. – К., 1997. – 25 с.
- Публікації іноземними мовами Bachman L. F. Fundamental Considerations in Language Testing. - Oxford Univ. Press, 1991. - 408 p. Toth E. Die Prufung zum VHS-Zertifikat fur Englisch als Beispiel eines objektiven Sprachtests // Die neuen Sprachen, Frankfurt a.m. – 1971. – Bd. 70 – H. 5 – S. 229–237.